

Actaea simplex 'Prichard's Giant'

pluskwica prosta 'Prichard's Giant'

Synonim łaciński: *Cimicifuga ramosa*

(C) fot. Wiesław Szudło

Wysoka, wyprostowana odmiana, podobna do 'White Pearl', lecz nieco od niej wyższa. Po kilku latach uprawy w optymalnych warunkach osiąga około 2 m wysokości. Tworzy zwarte kępy średnicy 60-90 cm z dużych, podwójnie lub potrójnie pierzastosiecznych, długoogonkowych liści długości 40-70 cm, początkowo jasno, później ciemnozielonych. Liście złożone są z szerokich, owalnych lub jajowatych, 3-5 kłapowych listków o podwójnie i nieregularnie piłkowanym brzegu. W lipcu i sierpniu ponad kępę liści wyrastają pędy kwiatowe zakończone długimi (6-30 cm), czasem rozgałęzionymi i łukowato wygiętymi, groniastymi kwiatostanami przypominającymi wysmukłe świece. Tworzą je gęsto osadzone na pędach, drobne, puszyste kwiaty, w pąkach purpurowe, po rozwinięciu białokremowe. Kwiaty złożone są głównie z licznych pręcików o długich (5-10 mm) nitkach i niepozornych, bladnoróżowych, kubeczkowatych płatków korony z nektarnikami, (działki kielicha zwykle po rozwinięciu kwiatów odpadają). Kwiaty są cennym źródłem nektaru i pyłku dla motyli oraz pszczoł. Ich silny, duszący zapach przyciąga liczne owady. Jesienią miejsce kwiatów zajmują brązowe owocostany (nasienniki). Przyprószone śniegiem zdobią ogród do wiosny. Rośliny preferują miejsca w świetle rozproszonym, częściowo ocienione, osłonięte w południe przez drzewa czy parkany, a oświetlone rano i po południu. Mogą rosnąć także w słońcu i głębokim cieniu. Unikać należy jednak gorących, południowych stanowisk, w których intensywne promieniowanie słoneczne może uszkadzać liście. Lubią żyzne, wilgotne, dobrze zdrenowane gleby, bogate w próchnicę o pH w zakresie 5,6-7,5. Dość łatwo przystosowują się zarówno do podłoża ciężkich, gliniastych, jak i lżejszych, piaszczystych. W okresie dłużej utrzymującej się suszy wymagają podlewania. Pozytywnie reagują na ściółkowanie podłoża grubą warstwą kory i torfu, zwłaszcza w przypadku egzemplarzy rosnących w miejscach słonecznych. Odmiana w pełni mrozoodporna. Po zimie wycinamy zaschnięte kwiatostany i liście. Stare, słabiej kwitnące egzemplarze dzielimy wczesną wiosną lub jesienią na duże fragmenty z kilkoma pąkami. Ze względu na głęboki, palowy system korzeniowy nie jest to czynność łatwa. Elegancka, dostojna odmiana przeznaczona do miejsc półcienistych. Szczególnie przydatna do sadzenia w sąsiedztwie drzew i krzewów. Pasuje zwłaszcza do ogrodów nieformalnych o charakterze naturalistycznym i wiejskim. Doskonale na obrzeża lekko ocienionych rabat z innymi wysokimi bylinami i niższymi krzewami. Tworzy efektowne kompozycje z kwitnącymi w tym okresie rudbekiami, pysznoślówkami i

dzielzanami. Do sadzenia pojedynczo i w grupach (3-5 roślin na m²). Ciemnozielone liście są dobrym tłem dla innych kolorowo kwitnących gatunków bylin. Oryginalną dekoracją zimowego ogrodu są pokryte szronem lub obsypane śniegiem efektowne, wąskie nasienniki.

autorzy opisu tekstowego: Ewa Chojnowska; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	kremowe białe
pora kwitnienia	lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchniczna
walory	ciekawy pokrój ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) rabaty w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Actaea simplex* 'Prichard's Giant' w Polsce

BARCIKOWSCY Włodzisław Barcikowski, Izabela Ławicka Szkółka Bylin, Traw, Paproci, Ziół i Krzewów

